

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு: TNUSRB இரண்டாம் நிலை ஆண், பெண் காவலர் தேர்வு
பாடம்: பண்டையகால வரலாறு

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு சீருடைப் பணியாளர் தேர்வு வாரியம் (TNUSRB) ஆண், பெண் இரண்டாம் நிலைக் காவலர் தேர்வுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரித்தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது, இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனி நபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்
வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

தமிழ்நாடு சீருடை பணியாளர் தேர்வு வாரியம்
இரண்டாம் நிலை ஆண்/ பெண் காவலர் தேர்வு 2019
பண்டையகால வரலாறு பாடக்குறிப்புகள்

பண்டையகால வரலாறு

தமிழ்நாடு சீருடை பணியாளர் தேர்வு வாரியம்
இரண்டாம் நிலை ஆண் /பெண் காவலர் தேர்வு

SL.NO	CHAPTERS	PAGE NO
1	வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால இந்தியா	5
2	ஹரப்பா நாகரிகம்	7
3	வேத காலம்	9
4	சமண, புத்த சமயங்கள்	11
5	மகதத்தின் எழுச்சியும், அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பும்	14
6	பாரசீக மற்றும் கிரேக்க படையெடுப்புகள்	15
7	மௌரியப் பேரரசு	16
8	பிற்கால மௌரியர்கள்	18
8	தென்னிந்திய அரசுகள்	19
9	குப்தப் பேரரசு	22
10	ஹர்ஷ பேரரசு	25

வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால இந்தியா

கால மாறுபாட்டின் பல்வேறு செயல்பாடுகளின் தாக்கம் மனித செயல்பாட்டில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் - வரலாற்றுக் கொள்கை.

— வி. ஏ. ஸ்மித்

வியப்பென்றால், அது இந்தியாவே — ஏ.எல்.பாஷம்

- இந்தியாவில் மனித குலத்தின் வரலாறு, வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தொடங்குகிறது.
- வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு எழுத்து வடிவிலான சான்றுகள் கிடைப்பதில்லை.
- இருப்பினும் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்துள்ள ஏராளமான தொல்பொருள் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இக்கால வரலாற்றைப் படிக்க முடிகிறது.
- கற்கருவிகள், மட்பாண்ட ஓடுகள், கலைப்பொருட்கள், உலோகக் கருவிகள் போன்ற பொருட்கள் இவற்றில் அடங்கும்.
- இக்கால மக்களின் வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்வதற்கு தொல்லியலின் வளர்ச்சி பெரிதும் பயன்படுகிறது.

வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம்

- ஆதிமனிதன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளை கொண்டு கற்காலத்தை பழைய கற்காலம், புதிய கற்காலம் என வகைப்படுத்தலாம்.
- பொதுவாக ரேடியோ கார்பன் முறையே இதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப்பின் உயிர்சார் பொருட்களில் எந்த அளவுக்கு கரியம் குறைந்துள்ளது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலத்தைக் கணக்கிடும் முறையே ரேடியோ கார்பன் முறையாகும். மற்றொரு முறை டென்ட்ரோ காலக் கணிப்பு எனப்படுகிறது.

1) பழைய கற்காலம் – Palaeolithic age (கி.மு. 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்)

- பழைய கற்காலத்தில் மனிதன் உணவை தேடி நாடோடியாக
- பழைய கற்காலத்தில் மனிதன் சிக்கிமுக்கி கற்களை கொண்டு நெருப்பைக் கண்டுபிடித்தான்.
- பழைய கற்கால மக்கள் வசித்த பாறை இடுக்குகளும், குகைகளும் துணைக் கண்டம் முழுவதும் பரவிக் கிடக்கின்றன.

2) இடைக்கற்காலம் – Chalcolithic age (கி.மு. 10,000– கி.மு. 6,000)

- மனிதகுல வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்தை இடைக் கற்காலம் என்று அழைக்கிறோம். இது சுமார் கி.மு.10000 முதல் கி.மு.6000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலமாகும். பழைய கற்காலத்திற்கும் புதிய கற்காலத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இக்கால வரலாறு எடுத்துரைக்கிறது.

3) புதிய கற்காலம் – Neolithic age (கி.மு. 6,000 – கி.மு. 4,000)

- புதிய கற்காலத்தில் கூட்டு வாழ்க்கை முறை பின்பற்றப்பட்டது.
- மனிதகுல வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்தை புதிய கற்காலம் என்று அழைக்கிறோம்.
- பாறைக் குகைகளில் காணப்படும் ஓவியங்களிலிருந்து புதிய கற்கால மக்களின் சமூக வாழ்க்கை மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றி ஓரளவு யூகிக்க முடிகிறது.

4) உலோக காலம் – Chalcolithic age (கி.மு. 3,000– கி.மு. 1,500)

- மனிதன் அறிந்த முதல் உலோகம் செம்பு. ஹரப்பா நாகரிகம் செம்பு கற்காலத்தைத் சேர்ந்தது.
- செம்பு கற்காலத்தில் செம்பினால் கருவிகள் செய்தனர்.
- புதிய கற்காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த காலம் செம்பு கற்காலம் எனப்பட்டது.
- இக்காலத்தில் செம்பு மற்றும் வெண்கலம் ஆகிய உலோகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஹரப்பா நாகரிகம்

- சிந்துப் பள்ளத்தாக்கில் மேற்கு பஞ்சாபிலுள்ள ஹரப்பா சிந்து மாகாணத்திலுள்ள மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இரு இடங்களிலும்தான் முதன்முதலில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- தொடக்கத்தில் இந்த நாகரிகம் சிந்துவெளி நாகரிகம் என வழங்கப்பட்டது. சிந்துசமவெளிக்கு அப்பாலும் இந்த நாகரிகத்தின் தடங்கள் பரவியிருந்தமையால் பின்னர் இது 'சிந்து நாகரிகம்' என்று அழைக்கப்பட்டது.
- முதலில் அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட இடத்தை நினைவுகூறும் வகையில் 'ஹரப்பா நாகரிகம்' என்றும் இது வழங்கப்படுகிறது.

சமூக வாழ்க்கை

- ஆண், பெண் இருபாலரும் கீழாடை, மேலாடை என்ற இரண்டுவித ஆடைகளையும் அணிந்தனர்.
- மட்பாண்டங்கள், கற்கள், ஓடுகள், தந்தம் மற்றும் உலோகங்களாலான பல்வேறு வகையிலான வீட்டுக்குதவும் பாத்திரங்கள் மொகஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- மீன் பிடித்தல் என்பது முறையான தொழில். வேட்டையாடுதலும், எருதுச் சண்டையும் பொழுதுபோக்குகளாகும்.

கலைகள்

- மொகஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள 'நாட்டிய மங்கை' என்ற வெண்கல உருவ பொம்மை சிறப்பான கலைநயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். அதன் வலது கை இடுப்பின்மீதும், வளையல்கள் அணிந்த இடது கை தொங்கவிடப்பட்ட நிலையிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எழுத்து

- எஞ்சியவை அவற்றின் மாற்றுவடிவங்களே. ஹரப்பா எழுத்துக்கள் பொதுவாக வலமிருந்து இடமாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன.
- ஒருசில முத்திரைகளில் முதல்வரி வலமிருந்து இடமாகவும், அடுத்தவரி இடமிருந்து வலமாகவும் மாறிமாறி எழுதப்பட்டுள்ளன.

சமயம்

- முத்திரைகள், சுடுமண் உருவங்கள் மற்றும் செப்புவில்லைகள் போன்ற சான்றுகளிலிருந்து ஹரப்பா மக்களின் சமய வாழ்க்கை குறித்து அறியமுடிகிறது.
- அவர்களது முக்கிய ஆண் கடவுள் பசுபதி (முற்காலத்திய சிவன்). தியான வடிவில் அமர்ந்திருக்கும் அவருக்கு மூன்று முகங்களும் இரண்டு கொம்புகளும் காணப்படுகின்றன.
- நான்கு விலங்குகள் (யானை, புலி, நீர்யானை, எருது)

ஹரப்பா பண்பாட்டின் அழிவு

- வெள்ளப் பெருக்கு, நதிகள் வறண்டுபோடுதல், விளைநிலம் தனது வளத்தை இழத்தல், அவ்வப்போது ஏற்படும் நிலநடுக்கம் போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஹரப்பா நகரங்களின் அழிவுக்கு காரணங்களாக இருந்திருக்கக்கூடும்.
- ஆரியர்களின் படையெடுப்பு ஹரப்பா நாகரிகத்திற்கு கடைசி மணியை ஒலித்தது என்பது ஒரு சில அறிஞர்களின் கருத்தாகும். கோட்டைகள் பல அழிக்கப்பட்டது குறித்து ரிக்வேதம் குறிப்பிடுகிறது.

வேத காலம்

- வேதகாலத்தை ரிக்வேத காலம் அல்லது முந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1500 – கி.மு.1000) என்றும் பிந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1000 – கி.மு.600) என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

வேத இலக்கியங்கள்

- வித்' என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்து 'வேதம்' என்ற சொல் பிறந்தது. அதற்கு 'அறிதல்' என்று பொருள்.
- வேதம் என்றால் "உயர்வான அறிவு" என்றும் பொருள் கூறலாம்.
- வேதங்கள் நான்கு – ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வ. இந்த நான்கிலும் ரிக்வேதம் பழமையானது. அதில் 1028 பாடல்கள் உள்ளன.
- நான்கு வேதங்கள் தவிர, பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், ஆரண்யகங்கள், மற்றும் இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற சமய இலக்கியங்களும் உள்ளன.

ரிக் வேத காலம் (அல்லது) முந்தைய வேதகாலம் (கி.மு. 1500 கி.மு. 1000)

- ரிக் வேத காலத்தில், ஆரியர்கள் பெரும்பாலும் சிந்துப் பகுதியிலேயே வாழ்ந்தனர். ரிக் வேதத்தில் 'சப்த சிந்து' அல்லது ஏழு நதிகள்பாயும் பகுதி என்ற குறிப்பு வருகிறது.
- பஞ்சாபில் பாயும் ஜீலம், சீனாப், ராவி, பியாய், சட்லஜ் என்று ஐந்து நதிகளோடு சிந்து மற்றும் சரஸ்வதி ஆகிய ஏழு நதிகளையே இது குறிக்கிறது.

ரிக்வேத கால அரசியல்

- குலம் அல்லது குடும்பம் என்பதே ரிக் வேதகால அரசியலுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது.
- பல குடும்பங்கள் இணைந்து கிராமம் உருவாயிற்று.
- கிராமத்தின் தலைவர் கிராமணி எனப்பட்டார்.
- பல கிராமங்கள் இணைந்து விசு என்ற அமைப்பு தோன்றியது. இதன் தலைவர் 'விஷயபதி'.

சமூக வாழ்க்கை

- தந்தை வழியை அடிப்படையாகக் கொண்டதே ரிக்வேத கால சமூகம். சமூகத்தின் அடிப்படையாக விளங்கியது கிரஹம் அல்லது குடும்பம்.
- குடும்பத்தின் தலைவர் கிரஹபதி. பொதுவாக ஒருதார மணம் வழக்கிலிருந்தது. அரசு மற்றும் உயர் குடியினரிடையே பலதார மணமும் நடைமுறையில் இருந்தது.

- அபலா, விஸ்வவாரா, கோசா, லோபமுத்ரா போன்ற பெண் கவிஞர்களும் ரிக்வேத காலத்தில் வாழ்ந்தனர். பொது அவைகளிலும் பெண்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். சிறார் மணமோ, உடன்கட்டையேறும் 'சதி' வழக்கமோ ரிக்வேத காலத்தில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளாதார நிலை

- ரிக்வேதகால மக்களின் முக்கியத் தொழில் கால்நடை வளர்ப்பாகும். கால்நடைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர்களது செல்வம் மதிப்பிடப்பட்டது.
- மற்றொரு முக்கியத் தொழில் தச்சுவேலை. காடுகளை அழிக்கும்போது கிடைத்த ஏராளமான மரங்களால் இத்தொழில் பெரிதும் பயன்பெற்றது.

சமயம்

- நிலம், நெருப்பு, காற்று, மழை, இடி, மின்னல் போன்ற இயற்கை சக்திகளை ரிக்வேத கால மக்கள் வழிபட்டனர். இவற்றை கடவுளராக உருவகப்படுத்தி வழிபட்டனர்.
- பிருதிவி (பூமி), அக்னி (நெருப்பு), வாயு (காற்று), வருணன் (மழை), இந்திரன் (இடிமின்னல்) ஆகிய கடவுள்கள் ரிக்வேத காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்தனர்.

பிந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1000 – கி.மு.600)

- பிந்தைய வேதகாலத்தில் ஆரியர்கள் மேலும் கிழக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். கங்கை சமவெளியில் ஆரியர்கள் தங்களது இருப்பிடத்தை விரிவு படுத்திய விவரங்களை சதபத பிராமணம் குறிப்பிடுகிறது.

அரசியல் நிலை

- பிந்தைய வேத காலத்தில் பெரிய அரசுகள் தோன்றின.
- இக்காலத்தில் பல குலங்கள் அல்லது 'ஜன' ங்கள் ஒன்றிணைந்து 'ஜனபதங்கள்' உருவாயின.
- ராஜத்யம் (முடிசுட்டு விழா), அஸ்வமேதம் (குதிரை வேள்வி) மற்றும் வாஜபேயம் (தேர்ப் போட்டி) ஆகியனவும் இவற்றுள் அடங்கும்.
- கிராம சபைகள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் அங்கம் வகித்தன. பிந்தைய வேத காலத்தில் 'சபா', 'சமிதி' என்ற அவைகள் செல்வாக்கிழந்தன.

பொருளாதார நிலை

- இக்காலத்தில் இரும்பின் உபயோகம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.
- வேளாண்மை முக்கியத் தொழிலாக விளங்கியது. புதிய வகை கருவிகள் வேளாண்மைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. பார்லி தவிர, நெல் மற்றும் கோதுமை பயிரிடப்பட்டன.

சமண - புத்த சமயங்கள்

- கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் குடியரசு நிறுவனங்கள் வலிமையாகத் திகழ்ந்தன. இதனால், சடங்குகள் ஆதிக்கம் செலுத்திய வைதீக சமயத்திற்கு எதிரான சமயங்கள் எழுச்சிபெற வாய்ப்புகள் தோன்றின. அவற்றில் சமணமும், பௌத்தமும் வெற்றி பெற்றதோடு, இந்திய சமுதாயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தின.

சமண சமயம்:

வர்த்தமான மகாவீரரின் வாழ்க்கை (கி.மு.539 – கி.மு.467)

- வர்த்தமான மகாவீரர் சமண பரம்பரையில் 24வது தீர்த்தங்கரர். வைசாலிக்கருகிலுள்ள குந்தக் கிராமத்தில், ஷத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த சித்தார்த்தருக்கும், திரிசலைக்கும் வர்த்தமானர் மகனாகப் பிறந்தார்.
- யசோதை என்ற பெண்மணியை மணந்த அவர் ஒரு பெண் மகளுக்கும் தந்தையானார். தனது முப்பாதாவது வயதில் துறவு பூண்ட வர்த்தமானர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சுற்றியலைந்தார்.
- 13 ஆம் ஆண்டில் தவத்தின் பலனாக 'கேவல ஞானம்' என்ற உயரிய ஆன்மீக அறிவைப் பெற்றார். அதன்பின் அவர் மகாவீரர் என்றும், ஜீனர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவரது சீடர்கள் சமணர்கள் எனப்பட்டனர்.
- முப்பது ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தமது கருத்துக்களை மகாவீரர் பரப்பிவந்தார்.
- தமது 72 ஆவது வயதில் ராஜகிருகத்திற்கு அருகிலுள்ள பாவா என்ற இடத்தில் அவர் மறைந்தார்.

மகாவீரரின் போதனைகள்:

- சமண சமயத்தின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் மூன்று இரத்தினங்கள் எனப்படுகின்றன. அவை:
1. நல்ல நம்பிக்கை
 2. நல்ல அறிவு
 3. நல்ல நடத்தை
 4. நல்ல நடத்தை

சமண சமயம் பரவுதல்:

- தமது கருத்துக்களை பரப்புவதற்கு மகாவீரர் சங்கத்தை அமைத்தார். அதில் ஆண், பெண் இருபாலரையும் சேருவதற்கு அனுமதித்தார். சங்கத்தில் துறவிகள் மற்றும் சாதாரண சீடர்களும் இருந்தனர்.
- சங்க உறுப்பினர்களின் அயராத உழைப்பினால் சமண சமயம் வேகமாகப் பரவியது. குறிப்பாக மேற்கு இந்தியாவிலும், கர்நாடகத்திலும் அது பரவியது.
- சந்திரகுப்த மௌரியர், கலிங்க நாட்டு காரவேலர், தென்னிந்திய அரச குலங்களான கங்கர்கள், கடம்பர்கள், சாளுக்கியர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்கள் ஆகியோர் சமண சமயத்தை போற்றி ஆதரித்தனர்.

புத்த சமயம்:

கௌதம புத்தரின் வாழ்க்கை (கி.மு.567 – கி.மு.427)

- புத்த சமயத்தை நிறுவிய கௌதமர் அல்லது சித்தார்த்தர் கபிலவஸ்துவுக்கு அருகிலுள்ள லும்பினி தோட்டத்தில் கி.மு.567 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- சாக்கிய குலத்தைச் சேர்ந்த சுத்தோதனர் அவரது தந்தை. மாயாதேவி அவரது தாய். சேயாக இருக்கும் போதே தாயை இழந்த சித்தார்த்தர் சிற்றன்னை பிரஜாபதி கௌதமி என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டார்.
- தனது பதினாறாவது வயதில் யசோதரையை மணந்து கொண்ட அவர் ராகுலன் என்ற மகனுக்கு தந்தையானார். வயோதிகர், நோயாளி, பிணம், துறவி ஆகியவற்றை கண்ணுற்ற அவர் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.
- தமது இருபத்தி ஒன்பதாம் வயதில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய அவர் 'உண்மை'யைத் தேடி ஏழாண்டுகள் அலைந்தார்.
- இறுதியாக புத்தகயாவிலுள்ள போதிமரத்துக்கடியில் தவம் செய்தபோது சித்தார்த்தருக்கு பேரறிவு (நிர்வாணம்) கிட்டியது. அப்போது அவருக்கு வயது முப்பத்தி ஐந்து. அதன்பிறகு, அவர் புத்தர் அல்லது 'ஒளிபெற்றவர்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.

புத்தரின் போதனைகள்:

- புத்தர் போதித்த நான்கு சீரிய உண்மைகளாவன:
 1. உலகம் துன்பங்கள் நிறைந்தது
 2. துன்பங்களுக்கு காரணம் ஆசை
 3. ஆசைகளைத் துறந்தால் துன்பங்களைத் துடைக்கலாம்.
 4. இதற்கு எண்வகை வழிகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்

- **எண்வகை வழிகளாவன:** நன்னம்பிக்கை, நன்முயற்சி, நற்பேச்சு, நன்னடத்தை, நல்வாழ்வு, நன்முயற்சி, நற்சிந்தனை, நல்தியானம்.
- புத்தர் கடவுளை ஏற்கவுமில்லை, கடவுள் இருப்பதை மறுக்கவும் இல்லை. கர்மவினைக்கு அவர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை அவனது செய்கைகளே நிர்ணயிக்கின்றன.
- அனைத்து சமூகத்தவரையும் தமது சமயத்தில் சேர அனுமதித்தார். எனவே, புத்த சமய எழுச்சியை ஒரு சமயப்புரட்சி என்பதைவிட சமூகப்புரட்சி என்று கூறலாம்.

புத்த சமயம் பரவுதல்:

- புத்தருக்கு இரண்டு வகை சீடர்கள் உண்டு – பிக்குகள் என்ற புத்த சமயத் துறவிகள் உபாசிகர்கள் என்ற சாதாரண புத்த சமயத்தைத் தழுவின மக்கள்.
- புத்தரது போதனைகளை பரப்புவதற்கு, புத்த சமயத் துறவிகளைக் கொண்ட சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. ஆண், பெண், சாதி வேறுபாடுகளின்றி அனைவரும் சங்கத்தில் உறுப்பினராக சேர்க்கப்பட்டனர்.
- அசோகர் அனுப்பிய தூதுக் குழுக்கள் மூலமாக, மேற்கு ஆசியா, இலங்கை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் புத்த சமயம் பரவியது.

புத்தசமய மாநாடுகள்:

- புத்தர் மறைந்தவுடனேயே, மகாகசபர் தலைமையில் ராஜகிருஹத்தில் முதல் புத்த சமய மாநாடு கூட்டப்பட்டது. புத்தரது போதனைகளின் தூய்மையை பாதுகாப்பதே இந்த மாநாட்டின் நோக்கமாகும்.
- சுமார் கி.மு.383 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது புத்தசமய மாநாடு வைசாலியல் நடைபெற்றது.
- அசோகரது ஆதரவில் பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாவது புத்தசமய மாநாடு கூடியது.
- மொக்காலிபுத்ததிஸ்ஸா இதற்கு தலைமை வகித்தார். இம்மாநாட்டில் திரிபீடகங்கள் இறுதிவடிவம் பெற்றது. வசுமித்திரர் தலைமையில் காஷ்மீரில் நான்காவது புத்தசமய மாநாட்டை கனிஷ்கர் கூட்டினார்.

மகதத்தின் எழுச்சியும், அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பும்

பிம்பிசாரன் (கி.மு. 546 – கி.மு. 494)

- பிம்பிசாரன் ஹர்யாங்க வம்சத்தை சேர்ந்தவர்.
- வர்த்தமான மகாவீரர், கௌதம புத்தர் ஆகிய இருவருக்கும் பிம்பிசாரர் சமகாலத்தவர்.

அஜாதசத்ரு (கி.மு.494 – கி.மு. 462)

- அஜாத சத்ருவின் ஆட்சி படையெடுப்புகளுக்கு பெயர் பெற்றதாகும். கோசலம், வைசாலி ஆகிய அரசுகளுக்கெதிராக அவர் போரிட்டார். வைசாலியைச் சேர்ந்த லிச்சாவிசு தலைமையிலான மாபெரும் கூட்டிணைவை எதிர்த்து பெரும் வெற்றி கண்டார்.

சிசுநாக வம்சம்

- சிசுநாகர்களின் வம்சாவளியும், காலக்கணிப்பும் தெளிவாக இல்லை.
- அவந்தி நாட்டு அரசனை முறியடித்த சிசுநாகன் அதனை மகதத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- சிசுநாகனுக்குப் பிறகு மகதப் பேரரசு சீர்குலையத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்தவர் காகவர்மன் அல்லது காலசோகன் என்பவர்.
- இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் வைசாலியில் இரண்டாவது புத்த சமய மாநாடு கூடியது. நந்தவம்சத்தை நிறுவியவரால் காலசோகன் கொல்லப்பட்டார்.

நந்தர்கள்

- நந்தவம்ச ஆட்சியில் மகதத்தின் புகழ் அதன் உச்சிக்கு சென்றது. அவர்கள் பெற்ற வெற்றிகள் கங்கைச் சமவெளிக்கு அப்பாலும் சென்றது.
- வடஇந்தியா முழுவதையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் பேரரசை நந்தர்கள் உருவாக்கினர்.
- நந்தவம்சத்தின் வலிமைமிக்க ஆட்சியாளர் மகாபத்மநந்தர். வடஇந்தியாவிலிருந்த ஷத்திரிய வம்சத்தவர்களை முறியடித்த அவர் ஏகரதன் என்ற பட்டத்தை சூட்டிக் கொண்டார்.

பாரசீக மற்றும் கிரேக்க படையெடுப்புகள்

அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின்போது அரசியல் நிலை

- பாரசீகர்கள் படையெடுத்து இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு மாசிடோனியாவைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தார்.
- அவரது படையெடுப்பின்போது வடமேற்கு இந்தியாவில் பல சிறு அரசுகள் இருந்தன. தட்ச சீலத்து அம்பி, அபிசார நாட்டு அரசன், ஜீலம், சீனாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்த போரஸ் போன்ற முதன்மையான அரசர்கள் இப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்தனர்.

படையெடுப்புக்கான காரணங்கள்

- ஹெரோடோடஸ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த இந்தியாவின் செல்வச் செழிப்பு அலெக்சாந்தரின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

மௌரியப் பேரரசு

கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரம்

- வடமொழி நூலான அர்த்த சாஸ்திரத்தை எழுதியவர் கௌடில்யர். இவர் சந்திரகுப்தமௌரியரின் சம காலத்தவர். கௌடில்யர் 'இந்திய மாக்கியவல்லி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.
- 1904 ஆம் ஆண்டுதான் ஆர்.சாமாசாஸ்திரி என்பவரால் அர்த்த சாஸ்திரத்தின் சுவடிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- அர்த்த சாஸ்திரம் 15 புத்தகங்களையும் 180 அத்தியாயங்களையும் கொண்டது.

மெகஸ்தனிஸ் எழுதிய இண்டிகா

- சந்திரகுப்த மௌரியரின் அவையில் கிரேக்கத் தூதராக இருந்தவர் மெகஸ்தனிஸ். அவர் எழுதிய நூலான இண்டிகா முழுமையாக கிடைக்கவில்லை.
- இருப்பினும், மௌரியர் ஆட்சிமுறை, குறிப்பாக பாடலிபுத்திர நகராட்சி, படைத்துறை நிர்வாகம் குறித்த தகவல்களை இந்த நூல் தருகிறது.
- பாலிமொழியினும், ஒரு சில இடங்களில் பிராகிருத மொழியிலும் அவை எழுதப்பட்டுள்ளன. பிரம்மி வரிவடிவத்தில் அவை அமைந்துள்ளன.
- பதிமூன்றாம் பாறைக் கல்வெட்டு அசோகரது கலிங்கப் போரைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறது. தனது பேரரசில் தர்மத்தை பரப்புவதற்காக அசோகர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை ஏழாவது தூண் கல்வெட்டு விவரிக்கிறது.

சந்திரகுப்த மௌரியர் (கி.மு. 322 – கி.மு. 298)

- மௌரியப் பேரரசை நிறுவியவர் சந்திரகுப்த மௌரியர். அவர் தனது இருபத்தி ஐந்தாவது வயதில் நந்தவம்சத்தின் கடைசி அரசன் தனந்தனிடமிருந்து பாடலிபுத்திரத்தைக் கைப்பற்றினார்.
- இதற்கு கௌடில்யர் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். கௌடில்யரை சாணக்கியர் என்றும் விஷ்ணுகுப்தர் என்றும் அழைப்பர்.

பிந்துசாரன் (கி.மு. 298 – கி.மு. 273)

- கிரேக்க நாட்டு ஆசிரியர்களால் 'அமித்ரகாதன்' என்று குறிக்கப்படுபவர் பிந்துசாரன். இதற்கு எதிரிகளை அழிப்பவன் என்று பொருள்.

- அவர் மைதூர்வரை படையெடுத்து சென்று தக்காணத்தை கைப்பற்றினார். இரண்டு கடல்களுக்கும் இடையிலிருந்த பதினாறு நாடுகளை பிந்துசாரன் கைப்பற்றியதாக திபெத் அறிஞர் தாரநாதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- சங்க காலத்து தமிழ் இலகியங்களும் மௌரியர்களின் தெற்கத்திய படையெடுப்பு பற்றி குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, பிந்துசாரன் ஆட்சிக் காலத்தில் மௌரியப் பேரரசு மைதூர் வரை பரவியிருந்தது என்று கூறலாம்.

மகா அசோகர் (கி.மு. 273 – கி.மு. 232)

- அசோகரின் இளமைக்காலம் பற்றி சொற்ப செய்திகளே உள்ளன. தனது தந்தை பிந்துசாரன் ஆட்சிக்காலத்தில் உஜ்ஜயினியின் ஆளுநராக அசோகர் பணியாற்றினார்.
- தட்சசீலத்தில் நடைபெற்ற கலகத்தை ஒடுக்கினார்.
- அசோகரது ஆட்சியில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு கி.மு. 261 ஆம் ஆண்டு அவர் கலிங்கப்போரில் பெற்ற வெற்றியாகும்.
- இதைப்பற்றி பதிமூன்றாம் பாறைக் கல்வெட்டில் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- “ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர், அதைப்போல் பன்மடங்கு மக்கள் துன்புற்றனர்” போருக்குப்பின் அசோகர் கலிங்கத்தை மௌரியப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

அசோகரும் புத்த சமயமும்

- போருக்குப்பின் அவர் ஒரு சாக்கிய உபாசகரானார் (சாதாரண சீடர்). இரண்டரை ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு புத்தபிக்கு (துறவி) வாக மாறினார்.
- மேலும், புத்தசமய புனித இடங்களான சாரநாத், ஸ்ராவஸ்தி, குசிநகரம் போன்ற இடங்களுக்கும் சென்றார். தனது மகன் மகேந்திரன், மகள் சங்கமித்திரை ஆகியோரின் தலைமையில் சமயப் பரப்புக்குமுனை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
- அவர்கள் அங்கு போதிமரத்தின் கிளையை நட்டனர். புத்த சங்கத்தை வலிமைப்படுத்துவதற்காக அசோகர் கி.மு.240 ஆம் ஆண்டு பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாவது புத்தசமய மாநாட்டைக் கூட்டினார்.

பிற்கால மௌரியர்கள்

- கி.மு. 232ம் ஆண்டு அசோகர் மறைந்தபின் மௌரியப் பேரரசு இரண்டுபகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டது மேற்குப் பகுதியில் அசோகரின் புதல்வர் குணாளன் ஆட்சிபுரிந்தார்.
- கிழக்குப் பகுதியில் அசோகரது பேரன்களில் ஒருவரான தசரதன் அரசராக இருந்தார். பாக்கிரிய படையெடுப்புகளின் விளைவாக பேரரசின் மேற்குப் பகுதி சீர்குலைந்தது.
- தசரதனின் புதல்வர் சாம்பிரதி என்பவரது ஆட்சியில் கிழக்குப் பகுதி மட்டும் கட்டுக்கோப்பாக இருந்தது. மௌரிய வம்சத்தின் கடைசி அரசரான பிருகதர்ரதன் என்பவரை அவரது படைத்தளபதி புஷ்யமித்திர சுங்கன் படுகொலை செய்தார்.

குஷானர்கள்

- மத்திய ஆசியாவை பூர்வீகமாகக் கொண்ட யூச்சி பழங்குடியின் ஒரு பிரிவினரே குஷானர்கள். அவர்கள் முதலில் சாகர்களை விரட்டிவிட்டு பாக்கிரியாவைக் கைப்பற்றினர்.

கனிஷ்கர் (கி.பி. 78 – 120)

- குஷான மரபில் சிறப்புமிக்க ஆட்சியாளர் கனிஷ்கர். கி.பி. 78 ஆம் ஆண்டு தொடங்கும் சாக சகாப்தத்தை அவர் நிறுவினார். அவர் ஒரு பெரும் படையெடுப்பாளர் மட்டுமல்ல, சமயம் மற்றும் கலையைப் போற்றுவவராகவும் திகழ்ந்தார்.

கனிஷ்கரின் படையெடுப்புகள்

- கனிஷ்கர் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அவரது பேரரசில் ஆப்கானிஸ்தான், காந்தாரம், சிந்து, பஞ்சாப் ஆகிய பகுதிகள் இருந்தன.
- பின்னர், அவர் மகதத்தைக் கைப்பற்றி பாடலிபுத்திரம், புத்தகயா வரை முன்னேறிச் சென்றார். கல்ஹணரின் கூற்றுபடி, கனிஷ்கர் காஷ்மீர் மீது படையெடுத்து அதனைக் கைப்பற்றினார் என்பது தெளிவு.

கனிஷ்கரும் புத்த சமயமும்

- கனிஷ்கர் தமது ஆட்சியில் தொடக்கத்திலேயே புத்த சமயத்தை தழுவினார்.
- கனிஷ்கரது காலத்தில்தான் மகாயான புத்தசமயம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

தென்னிந்திய அரசுகள்

- பாண்டிய மன்னர்களின் ஆதரவில் தமிழ் சங்கங்கள் தழைத்தோங்கின.
- தென்மதுரையில் முதற்சங்கம் நடைபெற்றது.
- இரண்டாவது சங்கம் கபாடபுரத்தில் நடைபெற்றது.
- மூன்றாவது சங்கத்தை மதுரையில் முடத்திருமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னன் நிறுவினான்.

சங்க இலக்கியங்கள்

- சங்க இலக்கியத்தொகுப்பில் தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ் கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன.
- காலத்தால் தொன்மை பெற்றதான தொல்காப்பியத்தை இயற்றியவர் தொல்காப்பியர். இது ஒரு இலக்கண நூல் என்றாலும், சங்க கால அரசியல், சமூக பொருளாதார நிலைமைகளைப் பற்றிய தகவல்களைத் தருகிறது.
- எட்டுத் தொகை என்பது ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை, கலிந்தொகை, பரிபாடல், பதிற்றுப்பத்து என்ற எட்டு நூல்களின் தொகுப்பாகும். பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, மதுரைக்காஞ்சி, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்ற பத்து நூல்கள் உள்ளன.
- எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள் அகம், புறம் என்ற இரண்டு திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன பதினெண்கீழ்கணக்கில் அறத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் வலியுறுத்தும் பதினெட்டு நூல்கள் உள்ளன. அவற்றில் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
- இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரமும், சீத்தலைச்சாத்தனார் இயற்றிய மணிமேகலையும் சங்க கால சமூகம் மற்றும் அரசியல் குறித்த தகவல்களைத் தருகின்றன.

அரசியல் வரலாறு

- சங்க கால தமிழகத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய மரபுகள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

சேரர்கள்

- தற்காலத்திய கேரளப் பகுதியில் சேரர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர்.
- தலைநகரம் வஞ்சி.
- துறை முகங்கள் தொண்டி மற்றும் முசிறி.
- பனம்பூ மாலையை அவர்கள் அணிந்தனர்.

- சேர அரசர்களைப் பற்றி பதிற்றுப்பத்தும் கூறுகிறது. பெரும்சோற்று உதியன் சேரலாதன். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், சேரன் செங்குட்டுவன் ஆகியோர் சேர மரபின் சிறந்த அரசர்களாவர்.
- சேரன் செங்குட்டுவன் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன். அவனது இளவலான இளங்கோ அடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார்.
- தமிழ்நாட்டில் கற்புக்கரசி கண்ணகி அல்லது பத்தினி வழிபாட்டை செங்குட்டுவன் அறிமுகப்படுத்தினான். கோயில் குடமுழுக்கு விழாவில் இலங்கை அரசன் இரண்டாம் கயவாகு உள்ளிட்ட பல அரசர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

சோழர்கள்

- தற்காலத்திய திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து தெற்கு ஆந்திரப் பிரதேசம் வரையிலான பகுதியே சங்க காலத்தில் சோழ நாடு எனப்பட்டது.
- சோழர்களின் தலைநகரம் முதலில் உறையூரிலும் பின்னர் புகாரிலும் இருந்தது.
- சங்க காலச் சோழர்களில் சிறப்பு வாய்ந்தவன் கரிகால சோழன். அவனது இளமைக்காலம், போர் வெற்றிகள் குறித்து பட்டினப்பாலை விவரிக்கிறது.
- காடுகளைத் திருத்தி விளை நிலமாக்கியவன் கரிகாலன். இதனால் நாட்டின் செல்வச் செழிப்பு பெருகியது. காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே கல்லணையை கரிகாலன் அமைத்தான்.

முதலாம் ராஜராஜ சோழன்

- சோழ அரசர்களில் மிகச்சிறந்த அரசன்

பாண்டியர்கள்

- தற்காலத்திய தெற்குத் தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலப் பாண்டியர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்களின் தலைநகரம் மதுரை.
- நெடியோன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, முடத்திருமாறன் போன்றோர் முற்காலத்திய பாண்டிய மன்னர்களாவர்.
- ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன், கோவலன் கொல்லப்படவும், கண்ணகி சினமுற்று மதுரையை எரிக்கவும் காரணமாக இருந்தவர்.
- மற்றொருவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன். நக்கீரன் மற்றும் மாங்குடிமருதனார் ஆகிய புலவர்களால் போற்றப்பட்டவர்.
- செழிப்பான துறைமுகமான கொற்கை பற்றியும், பாண்டிய நாட்டின் சமூக – பொருளாதார நிலைமைகள் குறித்தும் மாங்குடி மருதனார் மதுரைக் காஞ்சியில் விவரித்துள்ளார். உக்கிரப் பெருவழுதி மற்றொரு சிறப்புமிக்க பாண்டிய அரசன்.

குறுநில மன்னர்கள்

- சங்க காலத்தில் குறுநில மன்னர்கள் முக்கிய பங்காற்றினர்.
- பாரி, காரி, ஓரி, நல்லி, பேகன், ஆய், அதியமான் என்ற கடையெழு வள்ளல்கள் கொடைக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள்.

சங்க கால சமூகம்

ஐந்து வகை நிலப்பிரிவுகள் பற்றி தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

குறிஞ்சி	- மலையும் மலைசார்ந்த பகுதி
முல்லை	- மேய்ச்சல் காடுகள்
மருதம்	- வேளாண்நிலங்கள்
நெய்தல்	- கடற்கரைப்பகுதி
பாலை	- வறண்டபூமி

சமயம்

- சங்க காலத்தின் முதன்மைக்கடவுள் முருகன் அல்லது சேயோன். தமிழ்க்கடவுள் என அவர் போற்றப்பட்டார். முருக வழிபாடு தொன்மை வாய்ந்தது.
- முருகன் தொடர்பான விழாக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அறுபடை வீடுகள் அவனுக்கே உரித்தானவை.
- மாயோன் (விஷ்ணு), வேந்தன் (இந்திரன்), வருணன், கொற்றவை போன்ற கடவுள்களையும் சங்க காலத்தில் வழிப்பட்டனர்.
- வீரக்கல் அல்லது நடுகல் வழிபாடு சங்க காலத்தில் முக்கியத்தவம் பெற்று விளங்கியது. போர்க்களத்தில் வீரனது ஆற்றலையும் தியாகத்தையும் போற்றும் வகையில் அவனது நினைவாக வீரக்கல் நடப்பட்டது.

சங்க காலப் பொருளாதாரம்

- வேளாண்மை முக்கியத் தொழில் ஆகும்.
- நெல் முக்கியப் பயிர். கேழ்வரகு, கரும்பு, பருத்தி, மிளகு, இஞ்சி, மஞ்சள், இலவங்கம், பல்வேறு பழவகைகள் போன்றவையும் பயிரிடப்பட்டன.
- பலா, மிளகு இரண்டுக்கும் சேர நாடு புகழ் பெற்றதாகும். சோழ நாட்டிலும், பாண்டிய நாட்டிலும் நெல் முக்கிய பயிராகும்.
- சங்க காலத்தில் கைத்தொழில்கள் ஏற்றம் பெற்றிருந்தன. நெசவு, உலோகத் தொழில், தச்சவேலை, கப்பல் கட்டுதல், மணிகள், விலையுயர்ந்த கற்கள், தந்தம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி ஆபரணங்கள் செய்தல் போன்றவை ஒரு சில கைத்தொழில்களாகும்.

சங்க காலத்தின் முடிவு

- கி.பி.மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சங்ககாலம் மெல்ல முடிவுக்கு வரத் தொடங்கியது. சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகள் தமிழகத்தை களப்பிரர்கள் ஆக்ரமித்துக் கொண்டனர்.
- இக்காலத்தில் புத்த சமயமும், சமண சமயமும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன.

குப்தப் பேரரசு

குப்தர் கால வரலாற்றை எழுவதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இலக்கியம், பொறிப்புகள், நாணயங்கள் அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. குப்த அரசர்களின் பரம்பரை குறித்து புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. குப்தர்களின் எழுச்சி பற்றி விசாகதத்தர் எழுதிய சமகால நூல்களான ‘தேவிசந்திரகுப்தம்’, ‘முத்ராராட்சசம்’ இரண்டும் கூறுகின்றன.

முதலாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 320 – 330)

- குப்த மரபை தோற்றுவித்தவர் ஸ்ரீகுப்தர். அடுத்து பதவிக்கு வந்தவர் கடாத்கஜர்.
- இவர்கள் இருவரும் ‘மகாராஜா’ என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களது ஆட்சிபற்றி அதிக விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை.
- அடுத்த ஆட்சியாளர் முதலாம் சந்திரகுப்தர். மகாராஜாதிராஜா அல்லது அரசர்களுக்கு அரசன் என்று முதலில் அழைக்கப்பட்டவர்.
- அவரது பரந்த போர்வெற்றிகளை இந்த விருது வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.
- மெஹ்ரூளி இரும்புத் தூண் கல்வெட்டு அவரது பரவலான போர் வெற்றிகள் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.
- கி.பி. 320 ஆம் ஆண்டு தொடங்கம் குப்த சகாப்தத்தை நிறுவியவர் முதலாம் சந்திரகுப்தர் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது

சமுத்திரகுப்தர் (கி.பி. 330 – 380)

- குப்த மரபிலேயே மிகச் சிறந்த அரசராக விளங்கியவர் சமுத்திரகுப்தர்.
- அவரது ஆட்சிபற்றி அலகாபாத் கல்தூண் கல்வெட்டு விவரமாகக் குறிப்பிடுகிறது.
- அவரது படையெடுப்பின் மூன்று நிலைகள் இக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சமுத்திரகுப்தர் பற்றிய மதிப்பீடு

- பாடல்களை இயற்றும் திறனைப் பெற்றிருந்த அவரை 'கவிராஜன்' என்று கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. அவரது நாணயங்களில் வீணையுடன் அமர்ந்திருக்கும் காட்சி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- புத்த சமயத்தின்மீது பற்றுக்கொண்டிருந்த அவர் புகழ்மிக்க புத்தசமய அறிஞரான வசபந்து என்பவரை ஆதரித்தார்.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 380 – 415)

- சமுத்திரகுப்தருக்குப்பின் அவரது புதல்வர் இரண்டாம் சந்திரகுப்த விக்ரமாதித்யர் ஆட்சிக்கு வந்தார்.
- ஆனால் ஒருசில வரலாற்று அறிஞர்கள் சமுத்திரகுப்தருக்கு அடுத்து ராமகுப்தர் ஆட்சிக்கு வந்ததாகக் கூறுகின்றன.
- இதற்கு வலுவான சான்றுகள் இல்லை. தனது தந்தையைப் போல படைவலிமையும் ஆற்றலும் கொண்டிருந்த இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் தனது வெற்றிகள்மூலம் குப்தப் பேரரசை மேலும் விரிவுபடுத்தினார்.
- அரசியல் வெல்திறனும் போர் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற அவரால் இந்த சாதனையை நிகழ்த்த முடிந்தது.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் பற்றிய மதிப்பீடு

- குப்தப் பேரரசின் வலிமையும் புகழும் இரண்டாம் சந்திரகுப்த விக்ரமாதித்யன் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அவற்றின் உச்சிக்கே சென்றன.
- அக்காலத்திய பொதுவான பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அவரது பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. காளிதாசர் போன்ற சிறந்த இலக்கிய படைப்பாளர்களை அவர் ஆதரித்தார்.
- கலைத்துறை நடவடிக்கைகளையும் அவர் ஊக்குவித்தார். அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சி காரணமாகத்தான் குப்தர் காலம் பொற்காலம் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

குப்தர் ஆட்சிமுறை

- பரம பட்டாரகா, மகாராஜாதி ராஜா, பரமேஸ்வரா, சாம்ராட், சக்ரவர்த்தி போன்ற விருதுப் பெயர்களை குப்தப் பேரரசர்கள் சூட்டிக் கொண்டதாக கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

- முதலமைச்சர், சேனாதிபதி, பிற அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட அமைச்சரவை அரசனுக்கு ஆட்சித் துறையில் ஆலோசனைகளை வழங்கியது.
- குப்தர்கால கல்வெட்டுகள் சண்டிவிக்கரன் என்ற உயர் அதிகாரி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.
- அயலுறவுத் துறை அதிகாரியாக அவர் இருந்திருக்கக்கூடும்.
- ஒற்றர் முறை ஏதும் இல்லை. பயணிகளுக்கு பாதுகாப்புமிக்க சாலைகள், திருடர்கள் பயமின்மை போன்றவை குப்த ஆட்சிமுறையின் திறமைக்கு சான்று பகர்வதாகும்.

இலக்கியம்

- புகழ்மிக்க '**நவரத்தினங்கள்**' இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் அவையை அலங்கரித்தனர். அவர்களில் முதன்மையானவர் காளிதாசர்.
- 'சாகுந்தலம்' என்ற சிறப்பான வடமொழி காவியத்தை அவர் படைத்தார். அது உலகின் தலைசிறந்த நூறு புத்தகங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

அறிவியல்

- கணிதம், வானஇயல், ஜோதிடம், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் குப்தர்காலத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.
- இக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஆரியபட்டர் சிறந்த கணிதமேதை மற்றும் வான இயல் அறிஞர். கி.பி. 499 ஆம் ஆண்டு அவர் ஆரியபைட்டியம் என்ற நூலை எழுதினார்.

ஹர்ஷ வர்த்தனர்

- கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்தான் வடஇந்தியாவில் ஹர்ஷ வர்த்தனர் தனது பேரரசை உருவாக்கினார்.
- ஹர்ஷரது காலத்தைப் பற்றியும் அவரது வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ள உதவும் முக்கிய சான்றுகள் பாணர் எழுதிய ஹர்ஷசரிதமும், யுவான் சுவாங்கின் பயணக் குறிப்புகளுமாகும்.
- இவ்விரண்டு சான்றுகளைத் தவிர, ஹர்ஷர் எழுதியுள்ள ரத்னாவளி, நாகநந்தம், பிரிய தர்சிகா என்ற நாடகங்களும் பயனுள்ள தகவல்களைத் தருகின்றன.
- மதுபென் பட்டயமும், சோன்பட் கல்வெட்டும் ஹர்ஷரது காலக்கணிப்புக்கு உதவுகின்றன.
- பான்ஸ்கரா கல்வெட்டில் ஹர்ஷரது கையொப்பம் உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹர்ஷரின் இளமைக்காலம்

- ஹர்ஷரது குலத்தை நிறுவியவர் புஷ்யபூதி. குப்தர்களின் படைத் தலைவர்களாக புஷ்யபூதிகள் பணியாற்றி வந்தனர்.
- அவர்கள் தங்களை வர்த்தனர்கள் என்றும் அழைத்துக் கொண்டனர். ஹீணர்களின் படையெடுப்புக்குப்பின் தங்கள் சுதந்திரத்தை அவர்கள் அறிவித்துக் கொண்டனர்.
- புஷ்யபூதி வம்சத்தின் முதல் முக்கிய அரசர் பிரபாகர வர்த்தனர்.
- டெல்லிக்கு வடக்கேயிருந்த தானேஷ்வரம் அவரது தலைநகரம்.
- அவர் மகாராஜாதிராஜா, பரமபட்டராகா போன்ற விருதுப் பெயர்களையும் சூட்டிக் கொண்டார்.
- தனது முதலாவது படையெடுப்பில், ஹர்ஷர் சசாங்கனை கனோஜிலிருந்து விரட்டியடித்தார். கனோஜ் நகரை தனது புதிய தலைநகராக அறிவித்தார்.
- மேலைச்சாளுக்கிய அரசரான இரண்டாம் புலிகேசிக்கு எதிராக மேற்கொண்ட படையெடுப்பே ஹர்ஷரின் முக்கிய போர் நடவடிக்கையாகும்.
- யுவான் சுவாங்கின் பயணக் குறிப்புகளும், இரண்டாம் புலிகேசியின் கல்வெட்டுகளும் இப்படையெடுப்பு பற்றி விவரமாகக் கூறுகின்றன.

ஹர்ஷரும் புத்த சமயமும்

- தொடக்கத்தில் சிறந்த சிவபக்தராக விளங்கிய ஹர்ஷர், பின்னர் **ஹீனயான புத்த** சமயத்தை பின்பற்றத் தொடங்கினார்.
- **யுவான் சுவாங் அவரை மகாயான புத்த சமயத்திற்கு மாற்றினார்.** தனது அரசுக்குள் புலால் உணவை ஹர்ஷர் தடைசெய்தார்.
- உயிர்வதை செய்வோரை அவர் தண்டித்தார். தனது அரசு முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்தூபிகளையும் பயணிகள் தங்குமிடங்களையும் அவர் அமைத்தார்.
- புத்தசமய புனித இடங்களில் மடாலயங்களை அவர் நிறுவினார்.
- **ஜந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை** அனைத்து சமயங்களின் பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளைக் கொடுத்து மரியாதை செய்தார்.

ஹர்ஷரது ஆட்சியில் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள்

- அக்காலத்தில் சமூக நிலைமை பற்றி பாணர், யுவான் சுவாங்; இருவருமே விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நான்கு சாதிப்பிரிவுகள் வழக்கிலிருந்தன.
- சமூகத்தில் சலுகைபெற்று விளங்கியவர்கள் பிராமணர்கள். அவர்களுக்கு அரசால் நிலங்கள் மான்யங்களாக வழங்கப்பட்டன.
- மகளிர் நிலை திருப்திகரமாக இல்லை தங்களது கணவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பளிக்கும் சுயம்வரமுறை மறைந்து விட்டிருந்தது.
- வரதட்சணைமுறை பரவலாக பின்பற்றப்பட்டது. 'சதி' என்ற உடன்கட்டையேறும் வழக்கமும் காணப்பட்டது. மூன்றுவகை சவ அடக்கம் பற்றி யுவான் சுவாங் குறிப்பிட்டுள்ளார். எரித்தல், புதைத்தல் மற்றும் காட்டில் எறிந்துவிடுதல்.

நாளந்தா பல்கலைக் கழகம்

- பண்டைக் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த சீனப் பயணிகள் பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர்.
- அவற்றுள் வாலாபியில் இருந்த **ஹீனயான பல்கலைக்கழகமும்**, நாளந்தாவிலிருந்த **மகாயான பல்கலைக் கழகமும்** குறிப்பிடத்தக்கவை.
- நாளந்தா பல்கலைக்கழகம் பற்றி யுவான் சுவாங் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'நாளந்தா' என்ற சொல்லுக்கு 'அறிவை அளிப்பவர்' என்று பொருள்.
- குப்தர் காலத்தில் முதலாம் குமார குப்தரால் இது நிறுவப்பட்டது. அவருக்குப் பின்வந்த ஆட்சியாளர்களும், ஹர்ஷரும் அதனை ஆதரித்தனர்.
- காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த தர்மபாலர் நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.

- மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் உள்ளிருப்பு பல்கலைக்கழகமான நாளந்தா விளங்கியது. உணவும், இருப்பிடமும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.
- நூறு முதல் இருநூறு கிராமங்களிலிருந்து கிடைத்த வருவாயைக் கொண்டு அது பராமரிக்கப்பட்டது.
- உயர்கல்வி நிறுவனமாகவும் ஆய்வு நிறுவனமாகவும் அது விளங்கியது.

